

Miten
Jeesuksen
vastata
opetuslapsen
ateistille
käsikirja

Roope Berg

Miten vastata ateistille

Jeesuksen opetuslapsen käsikirja

Roope Berg

© 2025 Roope Berg

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

Kansi, kuvat ja taitto Roope Berg 94579

ISBN: 978-952-80-9457-9

Sisältö

Johdanto	1
Ateistit.....	2
Lajit.....	2
Historiaa	3
Vaaralliset keskustelutaktiikat	6
Jeesuksen opetuslapset	9
Kristitty.....	9
Jeesuksen sanassa	10
Kaste.....	11
Pelastunut	15
Aina pelastunut	18
Pyhän Hengen kaste	21
Keskinäinen rakkaus	22
Kristittyjen vääryydet.....	24
Tekopyhyys.....	25
Uudesti syntynyt Jumalan lapsi	27
Risti	28
Juutalainen	29
Seurakunta	30
Jeesus.....	35
Ihmisen poika	35
Arkkienkeli?	36
Jumalan poika	37
Jumalan kuva	39

Yhtä Jumalan kanssa	40
Jumalan temppeli.....	42
Jeesuksen nimi	43
Tuomaksen sanat	46
Jumalan sana?.....	47
Vaatimaton	49
Messias	50
Odotettu	53
Ylipappi	64
Puolustusasianajaja.....	65
Vapahtaja	66
Lupa armahtaa	68
Miksi Jeesus tuli	69
Miksi Jeesus kuoli.....	70
Uhrilammas.....	72
Kolme yötä kuolleissa.....	74
Jeesuksen sanat	80
Jumalan lähetti.....	81
Jeesuksen viimeiset sanat	82
Hylkäsikö Jumala Jeesuksen	84
Auktoriteetti	85
Kaikkien valtakuntien näkeminen.....	86
Kuninkuudessa ilmestyminen	87
Kuninkaan paluu	88
Kopio.....	91
Ensimmäinen ja viimeinen.....	93

Jumala	98
Vain yksi tosi Jumala	98
Suurin	101
Henki	102
Rakkaus	103
Hyvä ja armollinen	104
Jumalan kuva	111
Aina ollut	113
Väsymätön	114
Kaikkivoipa	114
Mustasukkainen	116
Virheetön	117
Pyhä Henki	119
Kolminaisuusoppi	125
Jumalan tahto	128
Jumalan käskyt	128
Mooseksen laki	135
Ruokailu	137
Orjuus	142
Kymmenykset	150
Uhraaminen	154
Tuomitseminen	160
Lain alla	162
Vanhurskaus	163
Synti	173
Perisynti	177

Pelastus ja anteeksianto.....	178
Parannus	179
Usko vai teot	180
Vanha ja uusi liitto.....	184
Ehtoollinen.....	188
Joulu ja pääsiäinen	190
Jumalan valtakunta	193
Jumalanpalvelus.....	197
Rukoilu.....	200
Pappeus	204
Naisen asema.....	206
Lasten kohtelu.....	209
Rikkaudet	211
Vapaa tahto	215
Fariseusten hapatus pois.....	215
Jumalan pelko	218
Raamattu	221
Usko tulee kuulemisesta	221
Raamatun synty	225
Raamatun sisältö.....	226
Historiallisuus	227
Laki ja ohjeet.....	231
Tulevaisuus.....	232
Plagioitu.....	235
Yhtenäinen.....	238
Ristiriidat ja virheet	240

Ulkoinen ristiriita tai virhe	241
Tyyro	241
Piin arvo	243
Linnun määritelmä	244
Neljä vai kuusi jalkaa	245
Puhuvat eläimet	245
Sinapinsiemen	247
Viikunapuu	248
Maailman ikä.....	249
Raamattu ja ihmisen mielipide	250
Tulkinnallinen ristiriita tai virhe.....	252
Juudaksen ostos ja kuolema	252
Mitä tapahtui haudalla ja sen jälkeen	252
Sisäinen ristiriita tai virhe.....	263
Sukuluettelot.....	263
Selahin isä	271
Daavidin Väestönlaskenta	272
Altaan mitat	273
Ahasjan ikä	274
Paavali.....	275
Maailma	282
Luominen.....	282
Kasvit ennen valoa.....	285
Maapallo	286
Vedenpaisumus	291
Pyöriikö maapallo	302

Nooan arkki.....	306
Arkin asukkaat.....	313
Evoluutio.....	318
Kirjavia lampaista.....	321
Myyttiset eläimet.....	322
Ilmastonmuutos	326
Tiede.....	329
Tupakointi.....	331
Seksuaalisuus	331
Abortti	336
Eutanasia	338
Sosialismi	338
Muut uskonnot	344
Eskimot.....	352
Pahan olemassaolo	353
Kuolema.....	358
Helvetti	360
Taivas.....	365
Maapallon ulkopuolinen elämä	371
Viimeinen tuomio.....	373
Elämän tarkoitus	375
Maailman loppu	376
Loppusanat	386
Älä pelkää	386
Syy uskoa	388
Kiitos.....	389

"Jos tunnet vastustajasi ja itsesi, sinun ei tarvitse pelätä sadankaan taistelun lopputulosta. Jos tunnet vain itsesi, häviät yhtä monta kertaa kuin voitat. Jos et tunne vastustajaa, etkä itseäsi, häviät joka kerta."

Sun Tzu, Sodankäynnin taito

"Olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat."

1 Piet. 3:15-16

"Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää kuinka teidän tulee itse kullekin vastata."

Kol. 4:6

"Mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; karttakaa kaikenkaltaista pahaa."

1 Tess. 5:21

JOHDANTO

Kristinuskoon liittyvässä keskustelussa yksi asia on kiinnittänyt erityisesti huomiota. Moni Jeesuksen opetuslapsi, eli niin sanottu kristitty, ei näytä tuntevan hyvin itseään, eikä oppiaan. Se on harmillista, koska ihminen, joka ei tunne omaa asiaa, häviää helposti.

Ateistit yleensä esittävät asian omalta kannalta suotuisasti. Jos kristitty ei tunne omaa asiaa hyvin, se johtaa helposti eksymiseen ja kristitty saattaa lopulta puolustaa tai selittää asiaa, jota ei olisi edes tarvinnut puolustaa tai selittää. Ja siten vastustaja saa helpon voiton. Pahimmillaan väärät ja valheelliset käsitykset leviävät edelleen eksyttäen myös muita. Siksi olisi erittäin tärkeää, että kristityt tunsivat oman asian paremmin.

Valitettavasti asiantuntemattomuus näyttää johtaneen monien kristittyjen poistumiseen keskusteluista kokonaan. Se on ikävä juttu, sanotaanhan Raamatussakin, että pitäisi olla valmis vastaamaan jokaiselle kysyvälle ja tietämään miten vastata. Mutta, on tietenkin vaikea vastata ja tietää, kun todella vähän opetetaan sitä mitä Raamattu oikeasti sanoo.

Tässä kirjassa käydään läpi monia keskusteluissa esiin tulleita ongelmia ja myös ratkaisuja niihin. Ja varmasti on kohtia, joista moni on erimieltä. Se ei ole ongelma. Pääasia on, että ihmiset tietäisivät myös muut vaihtoehdot kuin ne, mitä yleensä on esillä, jotta voivat tehdä oman valinnan mahdollisimman laajalla tiedolla. Olisi hienoa, jos tämä auttaisi ymmärtämään kristinuskoon liittyviä asioita paremmin. Silloin on myös helpompi vastata, kun tulee asiaan liittyvä kysymys.

Roope Berg

ATEISTIT

Lajit

Niin kuin Paavali sanoo, puhujan tulisi tietää miten itse kullekin vastata. (Kol. 4:6). Sitä varten olisi hyvä tuntea kenen, tai minkälaisen ihmisen kanssa on keskustelemassa, mikä ihmisen tausta ja ajattelun taso on. Ei ehkä ole mahdollista tietää täysin mitä toinen ajattelee, mutta on hyvä pyrkiä ymmärtämään mitä toinen pyrkii sanomaan ja mikä henkilön tavoite on.

Ateistit voikin tavoitteiden perusteella jakaa kahteen lajiin. On niin sanottuja militantteja ateisteja, joiden tarkoitus ei varsinaisesti ole keskustella, vaan hyökätä. Ja on ajattelevia ateisteja, jotka ainakin toimivat niin kuin pyrkisivät aidosti ymmärtämään ja keskustelemaan asioista. Tasapuolisuuden nimessä voidaan sanoa, että sama jako voidaan nähdä myös kristittyjen joukossa.

Militantti ateisti on usein keskustelutyyliltään aggressiivisempi ja loukkaavampi. He eivät vain pyri esittämään kristinuskoa huonossa valossa, vaan muutenkin usein tyyliltään ovat epäkunnioittavia. Eikä siinä mitään, ei ole pakko olla kunnioittava. Ehkä merkittävin asia huomata on se, ettei heillä normaalisti ole oikeasti tavoite keskustella, vaan tuoda vain esiin omia väitteitä ja omaa agenda tukevaa propagandaa. Tällainen henkilö ei välitä vastauksista ja vaikka kumoaisi esitetyn väitteen. Tarvitaan kärsivällisyyttä, kun kohtaa tällaisen ateistin heidän luonnollisessa ympäristössään. Tilanteessa auttaa, jos ajattelee, että vastaus on enemmänkin sivusta seuraajille, kuin ateistille itselleen.

Ajatteleva ateisti on usein henkilö, joka voi sanoa, ettei hänellä ole vain riittävästi syytä uskoa. Hän ei ainakaan aggressiivisesti ole kristittyjä vastaan, eikä tavoite näytä olevan toisen ihmisen loukkaaminen, tai edes se, että kristinuskko häviäisi. Henkilö vaan ei ymmärrä tai tiedä riittävästi asiasta ja siksi esittää kysymyksiä. Eikä kysymysten esittäminen ole paha. Heillä saattaa olla myös erikoisia vääriä käsityksiä kristinuskosta, joita pitävät huonoina, eivätkä siksi halua hyväksyä kristinuskkoa. Monesti nuo käsitykset tulevat myös suoraan

niin sanotuilta kristityiltä, joilla on oppeja, joita ei voi Raamatulla pätevästi puolustaa.

Molemmat tyyppisillä ateisteilla voi olla oikeasti hyviä huomioita, asioita, jotka ovat oikeasti ongelma ja miettimisen paikka kristitylle. Siksi olisi hyvä aina kuunnella esitetty väite tai kysymys kärsivällisesti ja pyrkiä ymmärtämään asia oikein, ennen kuin vastaa. Liian usein näyttää käyvän niin, ettei kristitty edes halua kuulla kysymystä, koska pelkää sen johtavan huonoon lopputulokseen. On ymmärrettävää, että on vaikea nähdä itsellä virheitä, mutta joskus niin voi myös olla. Tärkeää olisi silloin miettiä, onko asia kristinuskon kannalta oikeasti ongelma, vai onko kyse vain omasta väärästä tai epäraamatullisesta käsityksestä.

Korvien sulkeminen kysymyksiltä näyttää olevan juuri yksi syy, miksi ihmiset luopuvat nykyään kristinuskosta. Vaikuttaa siltä, ettei kristityt edes omissa joukoissa uskalla kysyä ja puhua asioista, jottei kukaan vahingossa luopuisi Jumalasta. Ja se on ikävä juttu, koska silloin vallalle pääsee helposti väärät käsitykset, jotka voivat johtaa ihmisiä harhaan. On erittäin tärkeää, että kristityt ovat valmiit vaikeisiin kysymyksiin kärsivällisesti, tyytymättä laiskasti ateistien esittämään näkemykseen, vaan olevat valmiit kulkemaan vielä eteenpäin, lopettamatta ajattelua heti kun tuntuu vaikealta. Tämän takia kristittyjen on hyvä oikeasti lukea Raamattua ja tutkia mitä siellä on oikeasti sanottu. Raamatun tunteminen hyvin ja sen opissa pitäytyminen auttaa paljon monissa kysymyksissä.

Historiaa

On mielenkiintoista, miten ateismi sanan merkitys on muuttunut. Esimerkiksi vuoden 1981 Facta tietosanakirja määritteli ateismin näin:

*"Ateismi, käsitys, joka kieltää Jumalan tai jumalien olemassaolon ja heidän persoonallisen vaikutuksensa maailmanjärjestykseen. Ateistista uskonnollisuutta edustaa perinteinen hinajana-budhalaisuus, joka kieltää kaiken jumaluuden. Ateistisia käsityksiä esittivät jo useat varhaisista Kreikan filosofiista...
...Kommunismi on sisällyttänyt tavoitteisiinsa ateistisen maail-*

mankatsomuksen levittämisen. Ateisti, ateismin kannattaja, jumalankieltäjä”

Nykyisin moni ateisti sanoo, ettei ole jumalankieltäjä. Heille ateismi tarkoittaa vain uskonpuutetta jumaliin. Ja jos käytetään modernimpaa Wikipedian määritelmää, he olisivat sitten ”negatiivisia ateisteja” ja Jumalan olemassaolon kieltäjät ovat ”positiivisia ateisteja”.

”Ateismi voidaan määritellä kahdella tavalla. Ensiksi väitelauseena, joka koskee sitä, kuuluuko todellisuuteen jumala tai jumalia vai ei. Ontologisena eli olemassaoloa koskevana käsityksenä ateismi on väitelause ”jumalaa ei ole olemassa”. Ateismi ja sen vastakohta teismi ovat tällöin ainoat mahdolliset kannat: jumala on olemassa tai jumalaa ei ole olemassa.[6][2] Toisessa määritelmässä ateismi on jonkin yksilön tiedollinen käsitys.[6] Tällöin ateistit voidaan jakaa positiivisiin ateisteihin, jotka ovat sitä mieltä, ettei jumalia ole, ja negatiivisiin ateisteihin, joilta puuttuu usko jumalan olemassaoloon.”

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Ateismi> (4.9.2021)

”Positiivisten ateistien” ongelma on se, että heidän odotetaan todistavan todeksi heidän oma väitteensä Jumalan olemassaolosta. ”Negatiivisen ateistin” asema on helpompi, koska heillä ei ole vastaavaa todistustaakkaa, koska sanovat vain, etteivät usko. Erikoisesti he voivat silti itse vaatia Jumalaan uskovia todistamaan Jumalan olemassaolon, vaikka loogisesti todisteita voisi odottaa vain heiltä, jotka sanovat tietävänsä.

Luultavasti todistustaakan takia monissa keskusteluissa ateistit nykyään mieluummin sanovat olevansa vain uskon puutteessa olevia ihmisiä, jotka eivät väitä Jumalaa olemattomaksi. On ehkä kyseenalaista, onko tuossa kuitenkaan käytännössä mitään eroa. Tämä ateismi sanan muutos voi kuitenkin aiheuttaa sekaannuksia, kun vanhemmilla ihmisillä voi olla eri määritelmä sanalle.

Ateismi ja agnostismi ovat lähellä toisia olevat näkemykset. Ja moni ateisti puhuu oikeastaan kuin olisi agnostikko, josta vuoden 1981 Facta tietosanakirja sanoo:

"Agnostikko, agnostismin kannattaja. Agnostismi, katsomus, jonka mukaan ei ole mahdollista saada mitään tietoa eräistä tärkeinä pidetyistä asioista (Jumalasta ja hänen ominaisuuksistaan, "tosiolevaisesta" eli metafyyysisestä todellisuudesta vastaakohtana havaituille asioille)."

Voi olla, että ateisteja on aina ollut, mutta viimeisen parin sadan vuoden aikana näkemys näyttää kehittyneen hallitsevammaksi tai näkyvämmäksi. Ehkä voimakkaimmin ateismia on ajettu kommunismissa maailmassa, josta Richard Wurmbrand on kirjoittanut kirjaan "Miksi uskon?" (1978):

"Kommunistimaailmassakin on oma Raamattunsa. Sen nimi on Ateistin käsikirja. Sen on julkaissut Moskovian tiedeakatemia (valtion ylläpitämä poliittisen tieteen kustantamo) vuonna 1961... ..Kirjan päätarkoitus on osoittaa, että Jumalaa ei ole olemassakaan."

Nykyään ei taida olla ateistien käsikirjaa, eikä ateismissa ole varsinaisesti mitään oppia, jota levittää. Mutta on paljon nettisivuja ja ihmisiä, jotka julkisesti hyökkäävät erityisesti kristinuskoa vastaan. Ehkä siksi, monia ateisteja voisi ennemmin kutsua antikristillisiksi, koska käytännössä kyse on pitkälti hyökkäyksestä kristinuskoa vastaan.

Mutta, ateismi sanan määritelmä on ehkä enemmän vain mielenkiintoinen yksityiskohta. Kristityn näkökulmasta ei ole hyödyllistä alkaa väitellä siitä mikä tai mitä ateismi tai ateisti on. Ja yleisesti ottaen on aina virhe ja huono, jos oleellisen asian sijaan alkaa keskustella henkilöstä, jos aiheena on kristinuskko. Se johtaa helposti keskustelun harhaan ja haittaa varsinaisen asian käsittelyä. On parempi keskittyä aiheeseen ja siihen, mitä on väitetty ja millä perusteella.

Ateisti sanan kehitys kuitenkin osoittaa, että monesti olisi hyvä kysyä, mitä henkilö itse tarkoittaa sanalla, ennen kuin jatkaa. Moni ongelma keskustelussa johtuu siitä, että henkilöillä on eri määritelmä käytetyille sanoille.

Vaaralliset keskustelutaktiikat

Ei ole tavatonta, että vastustaja valehtelee. Siksi on hyvä aina pyrkiä tarkistamaan, onko esitetyt asiat totta, eikä hyväksyä väitteitä automaattisesti ilman hyviä perusteluja. Myös Aatami ja Eevakin olisivat voineet ehkä välttää ikävyyksiltä, jos olisivat pysähtyneet miettimään kannattaako uskoa Jumalaa, vai juuri tavattua valheen isää.

Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudataa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.

Joh. 8:44

Valehtelu ei silti välttämättä ole se vaarallisin keskustelutaktiikka. Pahempaa on se, kun vastustaja puhuu totta niin, että se johtaa harhaan. Eli vähän kuten Tony Montana sanoo elokuvassa Arpinama, ”puhun aina totta, silloinkin kun valehtelen”. Ateistien väitteistä tulee usein mieleen Tony Montana. Yksi esimerkki tästä on Nooan arkki. Ateistit kertovat Nooan arkista yleensä version mikä on helpo esittää mahdottomaksi tai epätodeksi. He voivat olla omassa tarinassaan oikeassa, ongelma on vain siinä, ettei sillä tarinalla ole juuri mitään tekemistä Raamatun kertomuksen kanssa. Se, että ateistin versio ei toimi, ei tarkoita Raamatun olevan virheellinen.

Vastaavia tilanteita voi tulla eteen myös uutisissa. Esimerkiksi mediassa voidaan sanoa, ”Ivermectin on hevoslääke”, ja jätetään kertomatta mitä muuta se on. Tällä tavalla muodostetaan valheellinen mielikuva, kun ihmiset ajattelevat asian olevan koko totuus. Yleisesti ottaen aina kannattaa olla varovainen siinä, ettei oletta esitettyjen asioiden olevan välttämättä koko totuus. Aina on hyvä miettiä, jätettiinkö jotain sanomatta.

Kannattaa kiinnittää huomiota puhujan luomaan narratiiviin, eli siihen miten asia esitetään. Usein asiat esitetään sellaisessa valossa, että ne tukevat kertojan tarkoitusperiä ja vääristävät asiaa. Asia voi olla totta, mutta vain osa koko totuudesta ja esitettynä kertojan kannalta edullisesti. Tällaiseen harhaanjohtamiseen kannattaa kiinnittää erityishuomiota ja miettiä aina, onko tämä nyt koko totuus,

onko asiaa jotenkin vääristelty, tai onko nyt kyse jostain henkilön omasta perusteettomasta tulkinnasta. Ei kannata automaattisesti hyväksyä vastustajan oletuksia ja lähtökohtia, miettimättä onko niille hyvät perusteet.

Edellä kuvattu harhaanjohtaminen on tai muistuttaa paljon Olkiukko argumentointivirhettä (straw man argument). Siinä esimerkiksi kristinuskosta esitetään epätosi heikompi versio, jota vastaan sitten hyökätään. Kristityn olisi syytä olla varovainen, ettei lähde puolustamaan ”olkiukkoa”, vaan pitää huolen siitä, että puolustaa oikeata omaa asiaa. Tätä varten on erittäin tärkeä tuntea itsensä, Raamattu ja se mitä itse edustaa.

Tässä vaiheessa on myös hyvä sanoa ateistien puolustukseksi, aina kyse ei ole tietoisesta toiminnasta. Voi yksinkertaisesti olla niin, että henkilöllä on vain puutteelliset tai väärät tiedot, joka johtaa sitten näihin tilanteisiin. Sillä, onko asia tietoista, ei ole kuitenkaan merkitystä siinä, että kristityn olisi aina syytä olla valppaana, ettei astu tällaisiin miinoin keskustelussa. Ja nämä ei koske vain uskontokeskusteluja, vaan kaikkia muitakin tilanteita. Aina on syytä olla valppaana sen suhteen, että esitetyt väitteet eivät välttämättä ole koko totuus, tai oikeaa asiaa.

Toinen saman tyylinen argumentointivirhe on ”savusilli”, eli harhaanjohtava vihje (red herring). Yksi väitetty alkuperä tämän argumentointivirheen nimelle on se, miten savusillillä pyrittiin harhauttaa vainukoiria. Keskustelussa tämä voi tarkoittaa sitä, että toinen esittää jonkun väitteen tai asian, mikä johtaa pois pääasiasta. Yksi esimerkki tästä voisi olla se, että kysymykseen vastaamisen sijaan aloittaa keskustelun siitä onko kysyjä pätevä. Voi olla monia tapoja johtaa keskustelu aiheen sivuun. Kannattaa olla tarkka siitä, ettei anna asian karata haitallisesti väärille raiteille. Jos näyttää siltä, että toinen pyrkii väistämään kysymyksen, voi esimerkiksi kysyä, miksi toinen ei vastaa siihen. Tai, jos toinen ohittaa kokonaan vastauksen ja puhuu asian ohi, voi aina kysyä, oliko vastauksessa joku ongelma, vai miksi toinen ohittaa sen.

On myös muita argumentointivirheitä, kuten henkilökohtaisuuksiin meneminen (ad hominem) ja virheellisesti auktoriteettiin vetoami-

Kun nykyään lukee uskontoaiheisia keskusteluita, ateismi näyttää hallitsevalta. Ja muutenkin, ainakin länsimaissa, ateismi näyttää olevan hallitseva aate. Yksi syy tähän näyttää olevan se, etteivät kristityt, eli Jeesuksen opetuslapset tunne omaa asiaansa hyvin. Ateisteilla on keskusteluun avuksi monia nettisivuja, joihin koottu hyökkäyksiä kristinuskoa vastaan, mutta suurin apu heille on kristittyjen tietämättömyys monissa asioissa. Toki kristityilläkin on omia nettisivuja, joissa on valmiita vastauksia. Mutta monissa tapauksissa ne vastaukset näyttävät olevan hiukan vajavaisia, mikä antaa vastustajalle edun.

Tietämättömyyden ikävin puoli on se, että monet väärät ja valheelliset käsitykset pääsevät valloilleen, kun niitä ei osata oikaista. Se voi helposti johtaa monia eroon kristinuskosta ja myös estää monia valitsemasta kristinuskon. Jokaisen pitää voida vapaasti valita, uskooko ilmoituksen, mutta olisi hyvä, jos valinta perustuisi oikeaan tietoon, eikä asiasta olisi vain yhtä, usein vääristeltä näkemystä.

Tässä kirjassa käydään läpi monia keskusteluissa eteen tulleita kristinuskoon liittyviä kysymyksiä ja vastauksia. Kirjan tarkoitus ei ole tehdä ihmisestä uskovaa, eikä asioista tarvitse olla edes samaa mieltä. Tavoite on tuoda vaihtoehto muuten melko yksipuoleiselta vaikuttavaan ajatteluun ja toivottavasti auttaa ymmärtämään kristinuskoon liittyviä asioita paremmin.

